

Uit het goede hout gesneden

Als ik dit schrijf zit ik op een houten stoel, aan een houten tafel en kijk ik af en toe langs het houten kozijn naar buiten. Waar komt dat hout vandaan? Juist: van onze 'bomenvrienden'. Dankbaar ben ik daarvoor. Ik houd van die vrienden én van hun hout!

Guido Krijger

Als ik deze editie lees, lijkt het soms wel alsof Wantij voorstander is van bomenkap. Schijn bedriegt. Er woedt de laatste tijd een verhitte discussie en er is veel kritiek, veel opstand tegen het kappen van bomen. Zo'n discussie vraagt niet om polarisering, maar om een dialoog, nuance, het hele plaatje. Dát er gekapt wordt lijkt me ook niet het probleem. De reden, de mate en de manier waarop er gekapt wordt, is wél van wezenlijk belang. Over de visie achter het kappen van bomen moeten we met elkaar heel kritisch zijn.

Bomen worden steeds vaker afgeschilderd als boosdoeners. Ze worden gekapt omdat ze bijvoorbeeld een gevaar vormen voor de verkeersveiligheid, omdat de eikenprocessierups er in huist of omdat ze 5G dreigen tegen te houden. Dat wekt boze reacties op. En terecht. Hoe haal je het in je botte kop om ze als een last te ervaren! Als we een boom om deze

reden kappen, kappen we immers niet alleen een hinderlijk obstakel. We kappen een zuurstofproducent en het woonhuis voor velen organismen. En in wezen kappen we in ons eigen bestaan, omdat we domweg niet zonder bomen kunnen. De oplossing in dit soort situaties kan beter gezocht worden in de aanpassing van het verkeer door bijvoorbeeld de maximum snelheid te verlagen. En door de biodiversiteit te vergroten zodat er meer vogels zijn die deze rupsen eten. Niet bestrijden, bekniibelen of knotten, maar toevoegen, vergroten en uitbreiden ...

Zolang de bomen worden gekapt vanuit respect (een boom is een levend wezen) en een goed ecologisch bosbeheer, kun je wat mij betreft geen mooier bouw-materiaal bedenken. Een kunststof kozijn bijvoorbeeld heeft niet zo'n rijk en vrijgevig verleden als een houten kozijn dat heeft. De producent van kunststof is een fabriek, die veel energie en water

gebruikt, CO₂ uitstoot en dikwijls giftige stoffen. Terwijl de producent van hout ons van schone lucht voorziet, zuurstof produceert en voor planten, dier en mens een geweldig habitat is. En dan kunnen we ook nog echt een geluksgevoel krijgen van een mooie boom, de vlammen in je houten vloer of een boom waarin een kind zich vol vertrouwen door de takken omhoog wurmt...

Wat mij betreft zorgen we goed voor onze bomenvrienden én planten we er nog véél meer aan. Zodat we van ze kunnen blijven genieten: tijdens hun leven en ook erna. Stoelen en tafels blijven we nodig hebben. En dan liefst uit het goede hout gesneden, uit een Nederlands of nog liever uit een Zeeuws bos. Want van dat gesleep met materiaal (ook hout) over de wereld snap ik nou geen hout!

Guido Krijger is lid van de Wantijredactie.

Foto: Guido Krijger